

A VÖRÖS/ZÖLD SZÍNTÉVESZTÉS GYAKORISÁGA EGY ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁGI MINTÁBAN

Írta: EIBEN OTTÓ és KARDOS ILDIKÓ

(Eötvös Loránd Tudományegyetem Embertani Tanszéke, Budapest)

EIBEN, O. G. — KARDOS, I.: *The frequency of red/green colour blindness in a North-Eastern-Hungarian sample.* The authors examined red-green colour blindness among 10–18 years old children ($N = 1876$; 1038 boys and 838 girls) at Kisvárdá and environs in 1977. They did the determinations by the aid of ISHIHARA's (1965, 1968) tables: „Tests for colour blindness”, in accordance with the international practice (ROBERTS 1967).

Results: In the whole sample they found 84 (4.48%) individuals of abnormal colour perception. Out of the boys 80 (7.71%), out of the girls 4 (0.48%) were of abnormal colour vision. The difference between the sexes is significant on a 1% level, $\chi^2_1 = 56.63$. Totally colour blind were 2 (0.19%) of the boys, it did not occur among the girls. The distribution of the further 82 (4.37%) individuals of defective colour vision is as follows: protanopes 20 boys (1.93%) and 1 girl (0.12%), together 21 (1.12%); protanomalous 6 boys (0.58%) and no girls, together 6 (0.32%); deuteranopes 34 boys (3.28%) and 2 girls (0.24%), together 36 (1.92%); deuteranomalous 14 boys (1.35%) and 1 girl (0.12%), together 15 (0.80%); of weak colour vision: 4 boys (0.39%) and no girls, together 4 (0.21%). The frequency of the red defect is in both sexes lower than that of the green one.

Key words: red/green colour blindness, North-Eastern-Hungary.

A vörös/zöld színtévesztést vizsgáltuk 1977-ben Kisvárdán és környékén 10–18 éves gyermekek körében ($N = 1876$; 1038 fiú és 838 leány). A meghatározásokat ISHIHARA (1965, 1968) „Tests for colour blindness” tábláival végeztük, a nemzetközi gyakorlat szerint (ROBERTS 1967).

Eredmények: Az egész mintában 84 (4.48%) rendellenes színérzékelésű egyedet találtunk. A fiúk között 80 (7.71%), a leányok között pedig 4 (0.48%) rendellenes színlátású volt. A két nem között a különbség 1%-os szinten szignifikáns, $\chi^2_1 = 56.63$. Teljes színtévesztő volt a fiúk közül 2 (0.19%), a leányoknál ez nem fordult elő. A további 82 (4.37%) defektus színlátású egyed megoszlása a következő: protanop 20 fiú (1.93%) és 1 leány (0.12%), együtt 21 (1.12%); protanomál 6 fiú (0.58%), leány nincs, együtt 6 (0.32%); deuteranop 34 fiú (3.28%) és 2 leány (0.24%), együtt 36 (1.92%); deuteranomál 14 fiú (1.35%) és 1 leány (0.12%), együtt 15 (0.80%); gyenge színlátású fiú 4 (0.39%), leány nincs, együtt 4 (0.21%). A vörös defektus gyakorisága mind a két nemnél kisebb, mint a zöld defektusé.

A vörös/zöld színtévesztés Északkelet-Magyarországon talált gyakorisága a leányok esetében megegyezik az EIBEN—BAKONYI (1971) által közölt délmagyarországi értékkel (0.52%), a fiúk esetében azonban annál (4.45%) jóval nagyobb.

Az ország különböző területén végzett vizsgálatok alapján a vörös/zöld színtévesztés magyarországi előfordulási gyakoriságának feldolgozása folyamatban van.

- EIBEN, O.—BAKONYI, H. (1971): A vörös/zöld színtévesztés gyakorisága egy dél-magyarországi mintában. — *Anthrop. Közl.* 15; 67—68.
- ISHIHARA, S. (1965): *Tests for colour blindness. (Concise Edition)* — Isshinkai, Tokyo.
- (1968): *Tests for colour-blindness. (38 plates Editon)* — Kanehara Shuppan Co. Ltd. Tokyo.
- ROBERTS, D. F. (1967): Red/green color blindness in the Niger delta. — *Eugenics Quarterly* 14; 7—13.

A szerzők címe:
Authors' address:

DR. EIBEN OTTÓ
KARDOS ILDIKÓ
ELTE Embertani Tanszéke
Budapest, Puskin u. 3.
H-1088